

polovnjak pa v letinah, ki so vsled velike mokrote posebno ugodne za razvoj peronospore.

Strah pa, da bi kdo djal preveč galice, je torej, kakor smo ravno slišali, celó nepotreben, skrbeti se mora le, da se dodene vitrijolni raztopini tudi toliko apna, da je tekočina neutralizovana, o čemur se prepričamo na dva prej popisana načina.

Nekateri vinorejci devajo za prvo škropljenje manj galice, kakor za drugo, trdč, da so mladike pri vsem škropljenju še zeló nežne in bi je utegnili s premočno raztopino galice poškodovati, drugi pa napravljajo za vsako škropljenje jednako mešanico. Jaz sem jemal in še jemljem za prvo škropljenje vedno isto množino galice, kakor za drugo, namreč $4\frac{1}{2}$ do 5 kg, pa se mi hvala Bogu — ni nikoli nič ponesrečilo.

Moč in uspeh bakreno-apnene zmesi.

Listje, cvetje in grozdičeje se mora z zmesjo škropiti, predno se gliva prikaže, zakaj učinek zmesi je ta, da se voda — bodisi rosa ali dežnica — v kateri bi utegnili trosi kaliti, z bakreno mešanico zastrupi, tako, da kali bolezní usahnejo, še predno so se zarile v notranjost listovo. Ako se je glivica že enkrat zarila v list, ne hasne škropljenje več, vsaj za isti list ne.

Tó sredstvo je torej le neko branilo, da se bolezen ne prične, nikakor pa ne zdravilo ali lek, s kojim bi se že bolni trtini deli zdravili, zato se mora škropiti v času, predno bolezen nastane in predno začne trosje kaliti.

Kalenje trsa pospešuje, kakor že znamo, vlaga poleg toplote.

Kedaj nam je torej škropiti? Na vsak način nekoliko časa poprej, kakor se začne pojavljati strupena rosa; a ker je pojavljanje peronospore zavisno od podnebja, lege, kraja, zato se čas za prvo škropljenje ne more vsako leto natančno naprej določiti. Ako je pomlad suha in mrzla, ne bode glivica strupene rose kalila tako zgodaj, kakor pri topli in vlažni spomladi, tudi v suhih legah bode nastopila kasneje, a tudi slabeje kakor v vlažnih. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 26. julija v Žalcu, na Teharjih, v Lipnici, pri Mariji-Trošt, v Kozjem, Slov. Bistrici, Ormožu in na Framu. Dne 29. julija na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 30. julija v Kostrivnici.

Dopisi.

Iz Celja. (Shod zaupnih mož.) Koj, ko se je izvedela naredba vlade gledé slovenske celjske gimnazije, sklical se je shod zaupnih mož spodnještajarskih v Celje na terek, dne 20. julija. Shod je bil izredno mnogobrojno obiskan. Udeležili so se istega državní poslanci, skoraj vsi deželni poslanci ter najodličnejši možje iz Celja, Žalca, Brežic, Laškega, Konjic, Šoštanj, Slov. Bistrice, Vrnskega in drugih južnoštajarskih okrajev. Shod je sprejel z burnim odobravanjem naslednjo resolucijo: »Vlada sama in državni zbor so priznali opravičenost slovenske zahteve za ustanovitev slovensko-nemške gimnazije v Celju. Odprava te gimnazije, provizorična ustanovitev v zraku visečih posameznih razredov, podrejenih še poleg tega ravnatelju gornje gimnazije celjske, notoričnemu nasprotniku slovenskega naroda in njegovih teženj, določitev, da se sme v prvi razred sprejemati k večjemu 50 dijakov, je torej čin očite krivice, storjene slovenskemu narodu ter žaljenje narodne časti. Vsi slovenski poslanci se torej po-

zivljajo, da storé solidarno, brez ozira na kronovino, v kateri so izvoljeni, vse korake ter porabijo vsa parlamentarno mogoča sredstva, da se popravi ta slovenskemu narodu storjena krivica. — Preselitev slovenske gimnazij v kak drug spodnještajarski kraj se mora, ker gimnazija v kakem drugem kraju ne bi ustrezala vsem zahtevam in potrebam slovenskega prebivalstva v južnem delu spodnje Štajarske, enkrat za vselej odkloniti.« — Shod zaupnih mož je sestavil nadalje poseben odsek, obstoječ iz gg. dr. Josipa Serneca, dež. glav. namestnika, dr. Ivana Dečka, deželnega poslanca, dr. Josipa Vrečka, odvetnika, dr. Jura Hrašovca, odvetnika, in Lovrenca Baša, notarja, vseh v Celju, z nalogom, da storé potrebne korake, da se skliče v primerno kratkem času občni politični zbor slovenski, kateri naj vzame v pretres sedaj nastali politični položaj, izrazi zahteve slovenskega naroda ter da navodilo slovenskim državnim poslancem gledé njih daljnega postopanja.

Iz Celja. (Germanski fanatizem.) Ustani, narod naš, ter se zavedaj vendar enkrat svoje moči! Ali še ne vidiš, Slovenec, da edino ti si tisti, ki v svoji brezbriznosti rediš in vzdržuješ svoje zaklete sovražnike, kateri ti tvoje nadebudne sinove, ki jih imaš v Celju v šolah, tukaj pobijajo ob belem dnevu na ulici in sicer tako pobijajo, da morajo ljudje ranjence z bojišča nositi. Zakaj jih druhal tako pobija? Edino le zato, ker tvoji sinovi nočejo zatajiti jezika svoje matere, torej edino le zato, ker slovenski govorijo v »nemškem« Celju! To, kar tukaj opisujem, se je zgodilo v četrtek zvečer ob pol 8. uri pred hotelom »zur Krone«. Dogodek pa je bil ta: Sprehajajočimse, slovenskim dijakom pred hotelom »zur Krone« pride nasproti neki nemčurski gimnazijalec s prav velikim črno-rudečim-žoltim trakom čez prsi. Ali ker je vsem dijakom prepovedano, bodisi kakoršen koli znak narodnosti javno nositi, ga slovenski dijaki opomnijo na disciplinarni red. Med tem malim prepričkom pa prihruje tolpa vedno najetih pretepačev ter zahteva v pravi germanski oliki, da morajo naši dijaki nemški govoriti. Ker pa tega niso hoteli, padli so čez nje s palicami, noži in drugimi takimi pripravami. Med temi najetimi pretepači se je posebno odlikoval gosp. Kukovič, knjigovodja pri tvrtki Avgust Lakitsch ali po domače rečeno, štacuna »Pri solncu« na glavnem trgu poleg Faningerja. Pred vrati te štacune stoji veliki German Kukovič ter vabi v lepi slovenščini v prodajalnico vse od kraja, staro in mlado, to lahko opaziš, dragi bralec, vsako nedeljo. Slovenci, Slovenke, izogibajmo se takih ljudi! Takim vinarja ne!

Iz Loke pri Zidanem mostu. (Naša resnicoljubnost in nov evangelij.) Na Alojzijevo nedeljo smo imeli tukaj slovesno prvo sv. obhajilo, kakor si slovesnejšega ne moremo misliti. Mi bi tega ne omenjali, ker tisti, ki so priredili to slovesnost, v svoji skromnosti ne iščejo človeške hvale. Ali ker je neki naš dopisnik v »Domovini« o tem tako strankarsko poročal, ne moremo molčati resnici na ljubo. Res bilo je nad 70 otrok pri prvem sv. obhajilu in mnogo so prišli po 3 ure daleč s hribov. Kdo bi se ne usmilil teh malih nedolžnih otrok? Naš dopisnik poroča: »naš grajščak vitez Sommer in njegova blaga gospa sta preskrbela vsem topli zajutrek«. Ali ni se jih usmilil naš dopisnik in tudi ne naš gosp. grajščak vitez pl. Sommer, temuč usmilila se jih je naša preblaga učiteljica gospa M. Iglarjeva, ki se je že ob mnogih prilikah pokazala kot posebna prijateljica šolske mladine. Blaga gospa učiteljica jim je v prostorni šolski sobi pripravila ne le topel, ampak tako bogat zajutrek, da smo se kar čudili. V imenu otrok jej tukaj izrekamo prvo najsrčnejšo zahvalo, dasiravno naš dopisnik za njo ni imel besedice. Na drugem mestu se pa zahvaljujemo g. grajščaku v. pl.

Sommer-ju, ki je gmotno največ prispel k tej slavnosti; prišel je gospod celo sam pogledat k otrokom in imel z njimi veliko veselje ter tako pokazal, da je res prijatelj šolske mladine. Nikari naj torej ne misli g. vitez, da je naš dopis naperjen proti njemu, temuč hoče le popraviti poročilo našega hudomušnega dopisnika, ki je imel s svojim poročilom posebne nakane. — Kako hudomušen je naš dopisnik, smo razvideli tudi iz sledečega. Ker ni mogel sam skovati dopisa, ga je prosto prestavil po »Tagesposti«. Tu je bil omenjen tudi naš g. kaplan; a naš dopisnik je to izpustil. Zakaj? Zato ker »farjev ne nucamo«. G. urednik, vi še ne veste, da imamo tukaj ljudi, ki bode svet prevstvarili. »Od sedaj bo vse drugače, farji ne bodo več po svoji volji računali«, je klical ob volitvi neki tukajšnji posestnik, o katerem smo menili, da mora vendar pameten biti, ker jih ima že precej na hrbtu, ki je bil tudi volilni mož socijal-demokratske stranke, ki je pa s svojimi sodrugi vred častno pogorel. Sramotno je bilo gledati, kako so skoraj vsi pristni vaščanje volili s socijaldemokrati, ali se pa zdržali volitve. Ali to je vse že prestaro, le kaj novega. Delili bomo tudi premoženje. Čegavo? »Usmiljenih sester!« Le pamet, ljudje, pamet, pa ne poslušajte vsacega norca, ki vam kaj kvasi, tudi »Delavca« ne!

Iz Kozjega. (Odlikovanje.) Nepopisna radost je zavladala te dni po naši župniji in po vsej kozjanski dekaniji, ko se je razširila vesela vest, da je presvetli cesar odlikoval našega preč. g. kanonika Janeza Ev. Bosina z zlatim križcem za zasluge s krono. Srce nam utriplje vesolja in pero nam zastaja, poročajoč preradosno novico. Marsikatera solza srčnega vesolja se je utrnila iz oces hvaležnih faranov, ko so zvedeli, da je sam presvetli cesar spoznal velike zasluge g. kanonika ter jih tako izvanredno odlikoval. O, te solze udanih faranov! Odsev so otroško udanih, hvaležnih src! Nehoté silijo mi v spomin besede pesnikove:

„Oj ti dišoča rožica,
Cvetoča v rajskem logi,
Hvaležnost tebi je ime,
Poznajo dobri te ljudje,
A nikdar ne trinogi!“

To odlikovanje je pa tudi častno za vso župnijo in dekanijo, je častno za našo lavantinsko škofijo in za ves duhovniški stan. Mi pa srčno udani kličemo gosp. kanoniku: Dal Vam ljubi Bog, da bi nosili zasluženi zlati križec s krono še mnogaja leta, enkrat pa naj Vas Križani sam, katerega križ pomeni, krona z zlato krono nebeško!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar, ki bivajo zdaj v Islu, sprejmejo te dni ljubljanskega župana, da jim poroča o zadnjem potresu. — Oni dan je imel pododsek izvrševalnega odbora državnozbornske večine sejo. Grof Dzieruszycki je izjavil, da bo večina krepko čuvala jezikovne naredbe, poljski klub pa zvesto podpiral grofa Badenija.

Češko. Hebski Nemci so ono nedeljo, ko je bila ondi velikonemska rabuka, poslali nemškemu cesarju Viljemu telegram, v katerem so se pritožili zaradi postopanja vojakov in čeških policistov ter prosili pomoči za bodočnost. Ali je svet že kje videl hujše izdajice?

Štajarsko. Minister Gautsch je zdaj zatrl slovensko gimnazijo v Celju. S tem ni pomiril Nemcev, nas Slovence pa je hučo razžalil ter zopet pokazal, kako je vlada nam Slovincem še vedno sovražna.

V Celju se bojda ustanovi šola za živinozdravnike, seveda nemška!

Koroško. Mestni zastop v Beljaku je sklenil, da od dne 1. septembra naprej ne bode več opravljal pisarij za okrajno glavarstvo. S tem posnema mesto Beljak mnoge nemške občine na Češkem.

Kranjsko. Danes teden, zjutraj ob 7. uri je bil v Ljubljani in okolici kratek, ali sila močen potres. 150 dimnikov in mnogo opeke je padlo raz strehe, več zidov je razpokalo, zlasti so zopet močno poškodovane cerkve in druga javna poslopja. Samo na zasebnih poslopih znaša škoda nad pol milijona. — V Ljubljani so krščansko-socijalni železničarji imeli dva shoda, na katerih je govoril poslanec Tusel s Solnograškega.

Primorsko. V Gorici se se vedno ni ustanovila slovenska ljudska šola, dasi je najvišje sodišče o tem že pred dvema letoma razsodilo. — Občni zbor polit. društva »Edinost« v Trstu je bil velikansko obiskan. Govorili so Spinčič, Kompare in Ivan Nabergoj, ki se je zopet prepričal, kako srčno so mu udani slovenski Tržačani.

Vnanje države.

Rim. Dne 14. julija je bil pri sv. očetu serajevski nadškoj, dr. Stadler, ter jim je poročal o slovanskem bogoslužju. — Papež podarijo 10.000 lir za najboljšo podobo sv. Družine, ki se prih. leto izpostavi v Turinu na razstavi za cerkveno umetnost.

Italijansko. Državni zbor je vsled velike vročine prenehal s svojimi posvetovanji. — Na gornjem Italijanskem je poljedelski štrajk; okoli Ferrare, Padove in Cremona zahtevajo delavci večjo plačo.

Francosko. Komisija za preiskavo panamskih goljufij je sklenila, da se napoti vseh 33 članov na Angleško in zasliši tam bivajočega, v to zadevo najbolj zapletenega Kornelija Herza.

Nemško. Blizu 1000 vseučiliških profesorjev je poslalo pismeno priznanje praškim nemškim profesorjem, ki so se izrekli zoper jezikovne naredbe na Češkem in Moravskem. Kaj vendar brigajo Nemce v »rajhu« avstrijske stvari?

Rusko. Danes teden so v Sibiriji uvedli porotna sodišča. — Petrograjski mestni glavar je izdal naredbo, da delavci in delavke, imajoči 12—15 let, smejo delati na dan samo 8 ur. — Pri Sevastopolju usidrano vojno brodovje je dobilo ukaz, pripraviti vse, kar treba, da lahko v dveh urah zapusti pristanišče.

Turško. Pogajanja zaradi miru med poslaniki in turško vlado so se včeraj pretrgala za nedoločen čas, ker se Turčija noče udati zahtevam velesil. — Ker Turčija več ne pusti Perzom in Indom pokapati mrtvecev v Kerbeli, so Perzi na Turke tako razdraženi, da utegne med njimi nastati vojska.

Kreta. Sultan je Djevad-paša imenoval za poveljnika turških vojakov na Kreti. — Oni dan so v Kaneji Turki napadli kristijane, ki so dovedli živež na trg, ter jim odvzeli blago. Navstal je velik nemir. Zaprtih je bilo več oseb. Evropski admirali so sklenili, ako se to še ponovi, da odzovejo iz mesta kristijane, na mesto pa bodo dali streljati.

Za poduk in kratek čas.

Krivoprisežnik.

(Dalje.)

Klimovca se je z blagoslovljeno vodo poškopila in se je napotila k sosedu. Ko pride pred vrata, še se enkrat prekriža in brez strahu stopi v hišo in po-